गन्धसौगन्धिकवतीं नलिनीं सुमनोरमां। तञ्च भीमं महात्मानं तस्यास्तीरे मनस्विनं।
ददृशुर्निहतांश्चैव यक्षांश्च विपुलेक्षणान्। भिन्नकायाक्षिबाहूरुसञ्चूर्णितशिरोधरान्।
तञ्च भीमं महात्मानं तस्यास्तीरे व्यवस्थितं। सक्रोधं स्तब्धनयनं सन्दष्टदशनच्छदं। ११४२०
उद्यम्य च गदां दोर्भ्यां नदीतीरे व्यवस्थितं। प्रजासङ्क्षेपसमये दण्डहस्तमिवान्तकं।
तं दृष्ट्वा धर्म्मराजस्तु परिष्वज्य पुनः पुनः। उवाच श्लक्ष्णया वाचा कौन्तेय किमिदं कृतं।
साहसं वत भद्रं ते देवानामथ वाऽप्रियं। पुनरेवं न कर्त्तव्यं मम चेदिच्छसि प्रियं।
अनुशिष्य तु कौन्तेयं पद्मानि परिगृह्य च। तस्यामेव नलिन्यान्तु विजह्रुरमरोपमाः।
एतस्मिन्नेव काले तु प्रगृहीतशिलायुधाः। प्रादुरासन्महाकायास्तस्योद्यानस्य रक्षिणः। ११४२५
ते दृष्ट्वा धर्म्मराजानं महर्षिञ्चापि लोमशं। नकुलं सहदेवञ्च तथाऽन्यान् ब्राह्मणर्षभान्।
विनयेन नताः सर्व्वे प्रणिपेतुश्च भारत। सान्त्विता धर्म्मराजेन प्रसेदुः क्षणदाचराः।
विदिताश्च कुवेरस्य तत्र ते कुरुपुङ्गवाः। ऊषुर्नातिचिरं कालं रममाणाः कुरूद्वहाः।
प्रतीक्षमाणा वीभत्सुं गन्धमादनसानुषु।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि सौगन्धिकाहरणे पञ्चपञ्चाशदधिकशतोऽध्यायः॥ १५५॥
॥ वैशम्पायन उवाच॥ तस्मिन्निवसमानोऽथ धर्म्मराजो युधिष्ठिरः। कृष्णया सहितान् भ्रातॄनित्युवाच सहद्विजान्। ११४३०
दृष्टानि तीर्थान्यस्माभिः पुण्यानि च शिवानि च। मनसो ह्लादनीयानि वनानिच पृथक् पृथक्।
देवैः पूर्व्वं विचीर्णानि मुनिभिश्च महात्मभिः। यथाक्रमविशेषेण द्विजैः सम्पूजितानि च।
ऋषीणां पूर्व्वचरितं तथा कर्म्म विचेष्टितं। राजर्षीणाञ्च चरितं कथाश्च विविधाः शुभाः।
शृण्वानास्तत्र तत्र स्म आश्रमेषु शिवेषु च। अभिषेकं द्विजैः सार्द्धं कृतवन्तो विशेषतः।
अर्च्चिताः सततं देवाः पुष्पैरद्भिः सदाच वः। यथालब्धैर्म्मूलफलैः पितरश्चापि तर्पिताः। ११४३५
पर्व्वतेषु च रम्येषु सर्व्वेषु च सरःसु च। उदधौ च महापुण्ये सूपस्पृष्टं महात्मभिः।
इला सरस्वती सिन्धुर्यमुना नर्म्मदा तथा। नानातीर्थेषु रम्येषु सूपस्पृष्टं सह द्विजैः।
गङ्गाद्वारमतिक्रम्य बहवः पर्व्वताः शुभाः। हिमवान् पर्व्वतश्चैव नानाद्विजगणायुतः।
विशाला वदरी दृष्टा नरनारायणाश्रमः। दिव्यपुष्करिणी दृष्टा सिद्धदेवर्षिपूजिता।
यथाक्रमविशेषेण सर्व्वाण्यायतनानि च। दर्शितानि द्विजश्रेष्ठा लोमशेन महात्मना। ११४४०
इमं वैश्रवणावासं पुण्यं सिद्धनिषेवितं। कथं भीम गमिष्यामो गतिरन्तरधीयतां।
॥ वैशम्पायन उवाच॥ एवं ब्रुवति राजेन्द्रे वागुवाचाशरीरिणी। न शक्यो दुर्गमो गन्तुमितो वैश्रवणाश्रमात्।
अनेनैव पथा राजन् प्रतिगच्छ यथागतं। नरनारायणस्थानं वदरीत्यभिविश्रुतं।
तस्माद्यास्यसि कौन्तेय सिद्धचारणसेवितं। बहुपुष्पफलं रम्यमाश्रमं वृषपर्व्वणः।
अतिक्रम्य च तं पार्थ चार्ष्टिषेणाश्रमे वसेः। ततो द्रक्ष्यसि कौन्तेय निवेशं धनदस्य च। ११४४५
एतस्मिन्नन्तरे वायुर्द्दिव्यगन्धवहः शुचिः। सुखप्रह्लादनः शीतः पुष्पवर्षं ववर्ष च।